

ПРИГОДИ В ЗООПАРКУ



Цього разу Питайко прокинувся навіть раніше, ніж очікували учні. У середині листопада Оленка прийшла до класу зі щасливою усмішкою на обличчі, тримаючи в руках великий згорток.

— Друзі! Здогадайтеся, хто прийшов до нас вчитися? — весело звернулася вона до однокласників.

— Невже Питайко?!

— Ти знову з нами, друже!

— Ура! Питайко повернувся!!!

— Як ти почуваєшся?

— Ти надовго до нас?

Питайко, звичайно, не міг відразу відповісти на всі питання. Він зачекав, поки в класі стане тихо, і радісно прозвенів:

— Так-так! Я знову з вами. І, здається, я потроху звикаю до земного тяжіння. Сподіваюсь, цього разу мені вдасться пробути з вами до самого відльоту... А коли ми підемо до зоопарку? Адже ви давно обіцяли...

— Звичайно, дорогий! Найближчими вихідними підемо! Як же ми скучили за тобою!

...Наприкінці листопада, у неділю, юрба учнів 3-Б разом із Питайком вирушила до зоопарку. Але перед походом, поки друзі навчалися, інопланетянин теж не гаяв часу — він перечитав усі принесені учнями книжечки про тварин і тепер мріяв побачити цих істот на власні очі.

До зоопарку було не близько, а розвідник страшенно хвилювався, через те Артемові, який ніс ранець із Питайком, було несолодко. Розвідник підстрибував у ранці, пронизливим писком вигукуючи свої нескінченні питання:

— А жирафа там є? А пилюку на шафі вона витирає?

— Питаєчку, тихіше, будь ласка, — шепотів Артем, нахилиючись над ранцем, бо люди в тролейбусі вже стали здивовано озиратися на хлопчика, що розмовляв сам із собою на різні голоси. — Помовч, я тебе благаю, бо не доїдемо до зоопарку.

На якийсь час Питайко замовкав, але потім знову не витримував:

— А тутешній лев ходить до перукарні?

— Де ти таке взяв, що леви ходять до перукарні?

— Я вивчив вірш, хочеш послухати? — радісно запищав розвідник.

— Почекай, зараз на зупинці вийдемо з тролейбуса, ти



нам усім прочитаєш, що ти там понавивчав, — прошепотів Артемко.

...Нарешті третьокласники вискочили з тролейбуса. Галасливою юрбою вони рушили до зоопарку. Тільки-но зайшли у сквер, як Артемко зупинив гурт біля першої ж лавки:

— Постривайте, — благально гукнув він, — я більше не можу. Він увесь час вигукує якісь питання, галасує, верещить. То що ж він учинить у зоопарку?! Давайте навчимо нашого Питайка поводитися там тихо і пристойно. Це по-перше. А по-друге, вислухаймо його. Я, наприклад, ніяк не можу второпати, про що це він мене весь час питає.

Оленка сіла, витягла Питайка з Артемового ранця, посадила, наче лялечку, на коліна і ласкаво попросила:

— Питаєчку, тепер кажи: про що ти хотів дізнатись?

Питайко схвильовано затохтів:

— Чи кенгуру ходить на базар? Хіба звірі в зоопарку не знають, що карамель — це цукерки? Чи може журавель косити сіно? А що таке жатка?

— Годі, Питайку, годі! — намагалися зупинити його учні. — І що це ти таке говориш?

Та Артемко захистив свого друга, аж ногою тупнув спересердя.



— Нехай же він каже, нарешті, чого там про звірів начитався!

— Не галасуйте, бо ви його налякаєте, — приєдналася до Артемка Оленка.

— Питаєчку, нам цікаво дізнатися, що ти прочитав про звірів. Нумо розповідай. Тоді й ми знатимемо, що саме тебе так хвилює.

І Питайко урочисто почав декламувати.



.....
ДРУЖЕ! Прочитай і ти вірші, що я декламував учням 3-Б класу.
.....

ГАРНИЙ СИН

От би відкрити зоопарк у квартирі!
Мамі тоді помагатимуть звірі.
Вчена плямиста жирафа
Витре пилюку на шафах.
А кенгуру, ледь зажевріє ранок,
Прийде з базару, зготує сніданок.
Всіх нагодує, посуд помие,
Гудзик мені до сорочки пришиє.
Не треба до пральні білизну здавати —
Мамі білизну єнот буде прати.
Знаю: охочі єноти
До отакої роботи.
Вивчу папугу я — слово тверде, —
Щоб замість мами цілісінький день
Мені зауваги робила,